

מ"ת 36325/08/16 - מדינת ישראל נגד יצחק חגאג

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 36325-08-16 מדינת ישראל נ' חגאג(עציר)

תאריך: 05 ספטמבר 2016

בפני: כב' שופט עמית כהן

המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיב	יצחק חגאג (עציר)

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו על רקע כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של תקיפה סתם - לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), החזקת אגרופן או סכין שלא כדין - לפי סעיף 186(א) לחוק וחבלה בכוונה מחמירה - לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין.

כתב האישום

1. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 1.8.16 בסמוך לשעה 09:00 הגיע גידי אביטבול (להלן: "**המתלונן**"), עת/1), למשרד תחנת "מוניות הקניון", שבבעלותו והנמצאת בקרית גת (להלן: "**תחנת המוניות**" או "**התחנה**"), על מנת להחליף את קלריס זבלי (להלן: "**המתלוננת**", עת/2), המשמשת כסדרנית בתחנה, במשמרתה. בחלוף מספר דקות, הגיע המשיב סמוך לתחנת המוניות, בחן את המקום, ופנה לנהגי המוניות- שמעון ביטון (להלן: "**שמעון**", עת/3), מוריס מועלם (עת/4), יצחק בן עמי (עת/5) וציון כהן (עת/6), ששהו מחוץ לתחנה, בשאלה האם מדובר בתחנת מוניות. שמעון אמר למשיב כי עליו לפנות לחלון קבלת הקהל הקדמי, אך המשיב התעלם מדבריו ונכנס למשרד התחנה מהדלת האחורית הסמוכה למקום בו שהו נהגי המוניות. עם כניסתו למשרד התחנה, דחף המשיב את המתלוננת באמצעות מרפקו, וכתוצאה מכך נשפך ספל הקפה שהיה בידה. מיד ובסמוך, פנה המשיב לעבר המתלונן, אשר ישב בגבו אליו, והחל דוקר וחותר אותו בגרונו, צווארו וראשו, כעשר פעמים, באמצעות שני חפצים חדים אשר החזיק בשתי ידיו. המתלוננת נסה מהמקום בצעקות, בעוד שהמתלונן החל להיאבק עם המשיב, אשר ברח בריצה ממשרדי התחנה כשבידיו שני החפצים החדים עמם דקר את המתלונן, תוך שהוא חולף על פניהם של נהגי המוניות ששהו בסמוך לדלת הכניסה לתחנה.

טענות הצדדים

2. אין מחלוקת בין הצדדים על כך שאדם שהגיע לתחנת המוניות ובהמשך נכנס למשרד התחנה, תקף את המתלוננים ואף לא שהתוקף צולם במצלמות אבטחה של התחנה, אשר תיעדו את הגעת התוקף לתחנה, את אירוע התקיפה ואת בריחתו של התוקף מהמקום (להלן: "**צילומי האבטחה**").

עיקר המחלוקת הינה זהות התוקף אשר נקלט בצילומי האבטחה. המבקשת טוענת שהמשיב זוהה כדמות אשר נקלטה במצלמות האבטחה ואשר תקפה את המתלוננים, ואילו המשיב טוען שהמצולם הוא אדם אחר ולא הוא.

טענות המבקשת

3. המבקשת טוענת כי מחומר החקירה מתגבשת תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב, המסתכמת בעיקרה על:

3.1. **זיהוי המשיב בצילומי האבטחה:** עדויות קציני המשטרה יובל קמיניץ (להלן: "יובל", עת/8) ומשה קליין (להלן: "משה", עת/12), שזיהו את המשיב בצילומי האבטחה; חוות דעת המעבדה הדיגיטלית של מז"פ לפיה "אפשרי בהחלט" שהמשיב הוא הדמות המצולמת בצילומי האבטחה; עדות רחל חלי נחום (להלן: "רחל", עת/9), בת זוגו של המשיב, שזיהתה את המשיב בצילומי האבטחה; עדות שרית חורי (עת/10), חברתה של רחל, שזיהתה את תווי הפנים של המשיב בצילומי האבטחה.

3.2. **מחקרי התקשורת** מהם עולה כי בסמוך לאירוע בוצעו שיחות טלפון לתחנת המוניות מטלפון הנייד שבבעלות הגב' אורלי אזולאי (להלן: "אורלי", עת/11). אורלי אישרה בחקירתה שהטלפון הנייד נמצא בשימוש של גיסה- מיכאל סויסה (להלן: "מיכאל"), שותפו לשעבר לאגף בכלא "דקל". עוד נטען, כי באחת מהשיחות שאל המתקשר "כמה עולה נסיעה לגן יבנה". על פי עדות המתלוננת, בעת שהתוקף נכנס לתחנה שאל "כמה עולה נסיעה".

3.3. **מחקרי תקשורת** מהם עולה כי ביום האירוע הטלפון הנייד של המשיב מאוכן בירושלים ובהמשך בקריית גת, ומתבצעות שיחות טלפוניות בנו לבין הטלפון הנייד של מיכאל.

3.4. **הודעת מיכאל** במסגרתה לא שלל את האפשרות שהמשיב עשה שימוש בטלפון הנייד שלו.

3.5. **עדויות נהגי המוניות** שהיו במקום במסגרתם מוסרים תיאור של התוקף וכן את הגעתו לתחנה ומנוסתו לאחר התקיפה.

3.6. **עדות המתלוננים** אודות מעשה התקיפה.

4. עוד טוענת המבקשת שלצד ראיות אלו, המשיב בחקירותיו הכחיש תחילה את המיוחס לו ובהמשך בחר לשמור על **זכות השתיקה**. שתיקתו מחזקת את הראיות כנגדו.

5. אשר **לעילת המעצר** נטען, כי המעשים המיוחסים למשיב מקימים לחובתו עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים ולכן קיימת עילה לפי סעיף 21(א)(1)(ב) (מסוכנות) וכן נטען שקיימת עילה לפי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק (יסוד סביר לחשש כי שחררו ממעצר יביא לשיבוש הליכי משפט או להשפעה על עדים), על יסוד מזכר של רפ"ק משה קליין מיום 10/8/16, לפיו רחל חוששת ששמה יופיע בכתב האישום.

מסוכנותו של המשיב מתעצמת נוכח עברו הפלילי הכולל הרשעות רבות בעבירות אלימות ורכוש, בגין ריצה תקופות מאסר בפועל. המשיב ביצע לכאורה את המיוחס לו בכתב האישום דכאן, בסמוך לשחרורו ממאסרו האחרון.

6. על כן עתרה המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

טענות המשיב

7. בא כוח המשיב מנגד טען כי הדמות הנצפית בצילומי האבטחה אינה המשיב ואין בחומר החקירה כדי לגבש תשתית ראייתית לכאורית לחובתו.
8. אשר לזיהוי המשיב בסרטונים נטען, כי יובל, אשר לדבריו זיהה את המשיב על רקע עבודתו במשטרה, ראה את המשיב לאחרונה לפני כ-5 שנים. לגבי משה נטען שהוא זיהה את המשיב לאחר שראה אותו במשך כ-3 שעות, לאחר מעצרו. קציני המשטרה אינם עדים מומחים ולא ניתן להסתמך על הזיהוי שלהם. הזיהוי ע"י יובל לא היה "ספונטני", אלא בעקבות מייל ששלח משה וכותרתה "נא עזרתכם בזיהוי חשוד".
9. חוות דעת מעבדה דיגיטלית של מז"פ לפיה רמת הזיהוי "אפשרי בהחלט", אינה רמת זיהוי מספיקה להרשעה.
10. רחל- בת זוגו של המשיב מזה כחודש, אומתה בעדותה עם סרטון מצלמות האבטחה. תחילה מסרה שאינה מזהה את הדמות. לאחר הפסקה בחקירה, שוב הוצג בפניה הסרטון, ואז זיהתה את המשיב. לטענת הסנגור בשיחה שערך עם אמו של המשיב, מסרה לו כי רחל סיפרה לה שבמהלך אותה הפסקה בעדותה, איימו עליה חוקרי המשטרה שאם לא תשתף פעולה לא תראה את ילדיה, ולא כתבו בהודעה את כל דבריה. משכך לא ניתן להסתמך על עדותה של רחל.
11. אשר לראיות הנוספות שבתיק החקירה נטען, כי אין בהן כדי לחזק את הזיהוי, להיפך, יש בהן כדי להרחיק את המשיב מזירת העבירה:
- 11.1. המתלונן מסר בהודעתו (מיום 2/8/16 עמ' 2 ש' 34), כי לתוקף היה מבטא צרפתי, בעוד המשיב ישראלי.
- 11.2. מיכאל הודה בחקירתו כי הוא התקשר לתחנת המוניות ושלל כל אפשרות שהמשיב התקשר בטלפון הנייד שלו.
- 11.3. לא נעשה מחקר תקשורת למנוי הטלפון העדכני של המשיב. אמו של המשיב מסרה בעדותה כי מספר הטלפון שבעניינו הונפק מחקר תקשורת לא היה בשימוש של המשיב כשבועיים עובר לאירוע ואכן טלפון נייד זה לא נתפס ברשותו של המשיב.
- 11.4. לא נמצא דנ"א או טביעות אצבעות של המשיב על המתלונן או בזירת האירוע, למרות שבסרטון נראה המתלונן מתקוטט עם התוקף ונוגע במשקוף הדלת בעת מנוסתו.
- 11.5. הבגדים שלבש התוקף (ג'ינס וחולצה כהה עם הדפס), לא נמצאו בחיפוש שנערך בבית אמו של המשיב.
12. הסנגור טען בנוסף, כי מחדלי החקירה בתיק מכרסמים באופן ממשי בתשתית הראייתית: לא נבדקו מצלמות אבטחה בנתיב הבריחה, יכול וניתן היה להנפיק מהן תמונה ברורה יותר של התוקף; החוקרת אפשרה למתלונן במהלך עדותו להתקשר למתלוננת, כדי לוודא נכונות גרסתו, ובכך שובשה החקירה; בחקירתה של רחל, לא הובהר באיזה שעה יצאה מביתה, 08:00 או 09:00, כאשר לגרסתה המשיב שהה באותו הבוקר בביתה; לא נעשה מאמץ להשיג תמונות עדכניות של המשיב, חרף טענת אמו בעדותה כי מספר ימים לפני אירוע התקיפה המשיב הסתפר ושערו היה קצוץ, בעוד שלדמות הנצפית בצילומי האבטחה ראש מלא שיער; חרף העובדה כי בתחנה היו עדי ראייה, לא נעשה מסדר זיהוי.

13. על כן עתר בא כוח המשיב להורות על שחרורו של המשיב בתנאים שיבטיחו התייצבותו למשפט.

דין והכרעה

14. בשים לב לגדר המחלוקת, אתייחס להלן בתמצית לחומר החקירה ככל שנוגע לזיהוי המשיב כדמות הנצפית בצילומי האבטחה, שכן המתלוננים והעדים שנכחו במקום מסרו בחקירתם כי אינם מכירים את התוקף.

15. הראיה המרכזית נגד המשיב היא צילומי האבטחה.

לאחר שצפיתי בצילומי האבטחה, התרשמתי כי דמותו של התוקף נראית באופן ברור ואיכות התמונה מאפשרת לזהות את תווי הפנים של התוקף בצורה טובה.

16. מעיון בחומר החקירה עולה, כי זיהוי המשיב כדמות הנצפית בצילומי האבטחה נסמך על מספר עדים:

16.1. עדות יובל, קצין המשטרה, מיום 7/8/16, לפיה ראה במייל שנשלח ע"י מחוז דרום תמונה של חשוד, וזיהה מיד את המשיב המוכר לו היטב על רקע עבודתו כרכז מודיעין במרחב מוריה משנת 2009 ועד מועד יציאתו לקורס קצינים. לדבריו, במסגרת עבודתו ביצע מספר חיפושים ומעצרים של המשיב, פגש את המשיב מספר פעמים בתחנת המשטרה ושוחח עמו מספר פעמים.

לאחר שיובל זיהה את המשיב תחילה דרך תמונה שנשלחה באמצעות המייל המשטרתי, הוא זיהה אותו שוב עת הוצגו בפניו צילומי האבטחה, על פי סגנון הליכה ופנים.

כשהוצגה בפניו תמונה עדכנית של המשיב, זיהה את המשיב וציין שראשו מגולח וגם זקנו (ראו גם זכ"ד מאת החוקר גיל טל מיום 4/8/16 - סומן ע"ב; מזכר מאת משה מיום 6/8/16 - סומן י').

16.2. משה - רמ"ח תשאול ימ"ר לכיש, אשר חקר את המשיב ושהה במחיצתו קרוב ל-4 שעות, מציין במזכר מיום 6/8/16, כי הבחין במספר רב של סימנים מזהים בתווי הפנים של המשיב וזהים לסימנים בתווי הפנים של דמות התוקף שבצילומי האבטחה. כך למשל - קווי השיער, "עין עצלה שמאלית", כתם עור זהה מתחת לשפה התחתונה מצד שמאל, כשאת כתם העור תוחם זקן, שקע בולט בין האף למצח, צורת הזקן המעטרת את פניו של המשיב, מבנה גוף. יצוין, כי בתשאול שנערך למשיב, אישר שיש לו "עין עצלה" בעין שמאל, וכי יש לו בעיה בעור ולכן מגדל "שפם צרפתי" (מזכר מיום 6/8/16 סומן נ"ג).

16.3. חוות דעת מז"פ - מעבדה לראיה דיגיטלית ואלבום - לפיה, על סמך השוואת תמונות מהזירה לתמונות המשיב, "אפשרי בהחלט" שהמשיב הוא הדמות המופיעה בסרטון (רמה 6 מתוך 9 בסולם רמות הוודאות- פנים). נמצא דמיון, בין היתר במבנה גוף, צורת אף, צורת הסנטר וצורת האוזניים.

16.4. רחל - בת זוגו של השיב מזה כחודש, מסרה בהודעתה (מיום 7/8/16 שעה 11:18), כי מאז שהיא מכירה את המשיב יש לו "זקן צרפתי" (תיארה זקן בשני צדי הפנים ומתחת לסנטר). משהוצג בפניה סרטון מצלמות האבטחה, מסרה "יש שם רק אחד שהוא דומה לאיציק חבר שלי" (עמ' 5 ש' 141). בשלב זה, כפי שמצוין בהודעתה, הוסבר לה על ידי החוקרים כי עליה לספר את האמת וכי במידה ותשבש מהלכי חקירה, משמע עבירה על החוק. הסרטון הוצג בפניה פעמיים נוספות ואז מסרה: "אני מזהה רק את איציק חג'אג' חבר שלי, את השאר אני לא מזהה" (עמ' 5 ש' 144). העדה זיהתה את המשיב גם בתצלומים המודפסים מהסרטון (עמ' 5 ש' 154).

16.5. שרית חורי - חברתה של רחל, מסרה בהודעתה (מיום 8/8/16), כי במהלך השבוע האחרון פגשה את המשיב 3 פעמים ומשהוצג בפניה הסרטון השיבה: "**תווי הפנים של איציק... גם בעיניים וגם בתווי הפנים**" (עמ' 2 ש' 51).

17. אני סבור שדי בעדויות אלו כדי לקבוע, בשלב זה, שקיימות ראיות לכאורה כי המשיב הוא הדמות הנצפית בצילומי האבטחה.

אני סבור שיש ליתן משקל לכך שהזיהוי נעשה על ידי יובל- קצין משטרה שמכיר את המשיב, ויכול לזהות את תווי פניו ומאפיינים נוספים הניכרים מהסרטון (ראו בש"פ 4253/13 **שמעון סוסן ודניאל מלסה נ' מדינת ישראל**, 27.6.13), משה- קצין משטרה שחקר את המשיב, זיהה מספר רב של קווי דמיון בתווי הפנים, ורחל- חברתו של המשיב.

יוזכר, כי בחינת טיב הזיהוי מקומה להתברר במסגרת ההליך העיקרי (הלכת סוסן הנ"ל).

18. אין בטענות הסניגור, בשלב זה, כדי לכרסם בראיות נגד המשיב:

18.1. אשר להשגות הסנגור ביחס לאופי גביית עדותה של רחל (בת זוגו של המשיב), דיין להתלבן במסגרת ההליך העיקרי, שכן בשלב זה אין בית המשפט מכריע בשאלות של מהימנות עדים או משקל העדויות (בש"פ 5867/15 **בלל חמאסה נ' מדינת ישראל**, 24.9.15). עם זאת, יש להעיר שמעיון מדוקדק בחקירתה של רחל, עולה כי לאחר שהסרטון הוצג בפניה בפעם הראשונה, ובטרם אותה הפסקה בחקירה בה, לגישת הסנגור, הושמעו דברי איום, העדה אומרת **שהדמות דומה למשיב** (עמ' 5 ש' 141). בנוסף, אין כל תמיכה ראייתית לטענת הסנגור, שלמעשה נסמכת על עדות מפי השמועה (אמו של המשיב סיפרה לו שרחל סיפרה לה שהחוקרים איימו עליה). יוער, כי "אזהרה" מעין זו שהשמיעו החוקרים בפני העדה, כפי שמצוין בהודעתה, הינה פעולת חקירה לגיטימית. עוד יוער שכנגד דברי האם לסניגור, קיים מזכר על פיו לכאורה, בחורה שהזדהתה כקרובה של רחל, טענה שרחל חוששת ששמה יופיע בכתב האישום (מזכר שסומן ס"ו שעניינו שיחה מקרובה של רחל במסגרתה טענה כי רחל חוששת ששמה יופיע בכתב האישום).

18.2. אשר לטענה כי המשיב הסתפר מספר ימים לפני האירוע ושיער ראשו הקצוץ אינו תואם לשיערו של התוקף כפי שנראה בסרטון- טענה זו עלתה הן בעדות המשיב והן בעדות אמו מזל חג'אג' (מיום 7/8/16 עמ' 2 ש' 24), ובת זוגו רחל (מיום 7/8/16 עמ' 4 ש' 100)- לא נמצא לטענה זו תימוכין ובשלב זה אין בכך כדי לכרסם בתשתית הראייתית שהונחה לחובת המשיב. היה ותימצא תמונה של המשיב מסמוך לפני האירוע בו הוא יהיה מגולח ראש, בוודאי שיהיה לה משקל.

18.3. עוד טען הסנגור כי לדברי המתלונן, התוקף הוא בעל מבטא צרפתי-מעיון בהודעת המתלונן מיום 2/8/16 עמ' 2 ש' 4), מסר: "כשהוא נכנס לתחנה הוא אמר במבטא **כאילו צרפתי, שיחק אותה צרפתי**, שלום כמה עולה לגן יבנה?".

19. לצד הראיות שהונחו לחובת המשיב שעניינן זיהויו כדמות הנצפית בסרטון, ישנן בחומר החקירה ראיות לכאוריות נסיבתיות נוספות המחזקות את הראיות למעורבותו של המשיב במעשה התקיפה:

19.1. על **הימצאותו של המשיב באזור קריית גת בליל האירוע** ניתן ללמוד ממחקרי התקשורת של מנוי מספר 050-6678929 (להלן: "**טלפון 929**") שהיה בשימוש של המשיב (ראו עדות רחל נחום יום 7/8/16, ועדות מזל חג'אג' (אמו של המשיב) מיום 7/8/16, וזכ"ד של החוקרת אתי מיום 11/8/16, לפיו במכשיר הטלפון הנייד של אחיו של המשיב שמור מספר הטלפון הנ"ל תחת השם "יצחק").

מדו"ח נתוני תקשורת עולה כי ביום 1/8/16 טלפון 929 אכן החל משעות הלילה בירושלים ובהמשך, בשעה 04:26, הוא מאוכן במלכי ישראל **בקרית גת**, ובשעה 04:28 מאוכן בשטח חקלאי במושב עוזה. בשעה **05:50** ישנה שיחת טלפון **נכנסת** מרחל (המתגוררת בחולון). 05:50 ועד השעה 10:28 ב- 1/8/16, לא נעשה שימוש בטלפון 929.

השיחה מרחל מלמדת, לכאורה, שהמשיב עשה שימוש בטלפון 929.

איכנו של טלפון 929 בירושלים וקרית גת והשיחה מרחל סותרים, לכאורה, את הטענה שהמשיב שהה עם רחל בביתה בחולון, שכן הטלפון אוכן בסביבות ירושלים וקרית גת ואם המשיב היה שוהה בביתה של רחל בשעה 5:50- אין הסבר מדוע רחל התקשרה אליו. גם סוגיה זו תתברר במסגרת ההליך העיקרי.

(יוער שאוריאנה איבגי, גרושתו של מיכאל, מתגוררת בשד' **מלכי ישראל 19 קריית גת**. בעדותה (מיום 23/8/16), הכחישה היכרות עם המשיב).

19.2. המשיב ומיכאל, ריצו לפני כשנה לערך עונש מאסר באותו אגף בכלא "דקל" (ראה עדות מיכאל מיום 15/8/16, עמ' 6 ש' 136-145). מס' מני 052-2976779 (להלן: "**טלפון 779**") היה בשימוש של מיכאל (ראה עדות מיכאל מיום 15/8/16).

על הקשר עם מיכאל בסמוך לאירוע ניתן ללמוד ממחקרי התקשורת, מהם עולה כי ביום 1/8/16 בין השעות 00:07 לשעה 02:58 ישנן 10 שיחות טלפון בין טלפון 929 לבין טלפון 779. שיחות אשר מיכאל אישר בהודעתו.

19.3. **שיחות הטלפון שהתקבלו בתחנה בסמוך לאירוע התקיפה** - כ- 10 דקות לערך לפני התקיפה התקבלו 2 שיחות טלפון בתחנת המוניות מטלפון 779. לשיחה הראשונה ענה נהג המונית יצחק בן עמי, והמתקשר שאל "כמה **עולה לגן יבנה**", לאחר שבן עמי השיב לו 150 ₪ - השיחה נותקה (עדות בן עמי מיום 3/8/16 עמ' 3 ש' 55). בחלוק זמן קצר התקבלה שיחה נוספת לה ענתה המתלוננת, והיא נשאלה "**מה המחיר לגן יבנה**" ו- "**אם גדי נמצא**" (עדות המתלוננת מיום 1/8/16 שעה 10:30 עמ' 1 ש' 8-11). בחלוק כ- 10 דקות לערך, הגיע התוקף לאזור התחנה ושאל את נהגי המונית "**פה זה תחנת מוניות?**" (עדות יצחק בן עמי מיום 1/8/16 עמ' 1 ש' 18), ואז נכנס לתחנת המוניות ותוך שהוא דוחף את המתלוננת שאל "**אני רוצה לדעת מחיר...**" ותקף את המתלונן. לדברי המתלונן כאשר התוקף נכנס לתחנה שאל "**שלום, כמה עולה גן יבנה**" (הודעה מיום 2/8/16 עמ' 2 ש' 35).

19.4. מיכאל טען בעדותו (מיום 17/8/16 עמ' 2-3), כי הוא זה שביצע את שיחות הטלפון לתחנה ושאל על מחיר הנסיעה לגן יבנה והאם המתלונן נמצא. בעניין זה יצוין, כי מעיון בכלל הודעותיו של מיכאל, שנחקר תחת אזהרה בחדש למעורבות באירוע נשוא כתב האישום, עולות, בלשון המעטה, סתירות רבות הן ביחס לטיב היכרותו עם המשיב, הן ביחס לשימוש בטלפון 779, הן ביחס למועד בו פגש לאחרונה במשיב, הן ביחס לשיחות הטלפון לתחנת המוניות והן ביחס לסיבה בגינה רצה להזמין מונית לגן יבנה. בסופו של דבר, לגרסת מיכאל, ביקש להזמין מונית לגן יבנה על מנת להיפגש עם נעמי עזריאל (אותה הוא לא פגש מעולם) (להלן: "**נעמי**"). נעמי בעדותה ובעימות שנערך עם מיכאל (מיום 21/8/16), שללה את גרסתו של מיכאל וטענה כי הקשר ביניהם נותק כבר ביום 20/6/16. בעימות חזר בו מיכאל מהטענה שהשיחה לתחנה בעניין זה הייתה ב- 1/8/16 וטען שהדבר היה בסוף יוני (גליון 2, עמ' 18 לעימות).

גם סוגיית מהימנות עדותו של מיכאל תתברר במסגרת ההליך העיקרי.

20. המשיב הכחיש בחקירותיו (מיום 6/8/16, 10/8/16, 14/8/16), את המיוחס לו או כל היכרות עם המתלונן. בחקירתו הראשונה בחר לשמור על זכות השתיקה במרבית החקירה. בחקירתו השנייה כשנשאל מה מספרי הטלפון שבשימושו השיב שאינו זוכר מאחר ויש לו בעיה בזיכרון. כמו כן לא זכר מה עשה ביום 1/8/16 ולא מסר אליבי. כשנשאל

אם היה ביום 1/8/16 בקריית גת השיב "יכול להיות.. לא זוכר". כשנשאל האם ביום 1/8/16 היה בתחנת המוניות השיב: "לא שזכור לי, יכול להיות, אני מסתובב בכל הארץ (עמ' 4 ש' 77). לדבריו, הסתפר יומיים או שלוש עובר למעצרו (6/8/16). בהודעתו האחרונה בחר המשיב לשמור על זכות השתיקה.

21. לאור המקובץ לעיל הנני קובע כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב כפי שנקבע בהלכת "זאדה" (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, 15.4.1996).

22. הטענה למחדלי חקירה אין מקומה להתברר בשלב זה אלא בהליך העיקרי, ובפרט כאשר מצאתי כי אין בטענות אלה כדי למוטט את התשתית הלכאורית שהונחה לחובת המשיב (ראו בש"פ 4553/12 **וליד עואודה נ' מדינת ישראל**, 20.6.2012):

22.1. אשר לטענה כי בזמן חקירתו של המתלונן ניתן לו להתקשר למתלוננת, מעיון בהודעת המתלונן (מיום 2/8/16), עולה כי רק בסוף גביית הודעתו לאחר שמסר כי בין שיחת הטלפון הראשונה לשנייה חלפו כ- 5 דק', ניתן לו להתקשר למתלוננת. בכל מקרה, עדות המשיב ביחס לשיחות הטלפון הינה עדות מפי השמועה, שכן באותו השלב המתלונן לא היה בתחנה, והמבקשת אינה נסמכת על עדותו להוכחת השיחות.

22.2. אשר לטענה כי לא בוצע מסדר זיהוי לנהגי המוניות ולמתלוננת - הרי שהמתלוננת וכלל נהגי המוניות מסרו בהודעתם כי לא יוכלו לזהות את התוקף, למעט נהג המונית שמעון ביטון שמסר שחושב שיוכל לזהות את התוקף כי ראה את פרצופו בוודאות (הודעה מיום 1/8/16 עמ' 2 ש' 2).

22.3. ביחס לטענה כי לא נמצא בזירה או על המתלונן דנ"א או ט"א של המשיב - הלכה היא כי אין משמעות ראייתית מזכה להעדרן של ראיות מדעיות, שכן כוחן הוא בהימצאן ולא בהעדרן (בש"פ 238/13 **מוחמד אימאם נ' מ"י**, 17.3.2013).

עילות מעצר ובחינת חלופת מעצר

23. המעשים המיוחסים למשיב ונסיבות ביצועם לכאורה מקימים לחובתו עילת מעצר סטטוטורית לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. מסוכנותו של המשיב מתעצמת נוכח עברו הפלילי הכולל 8 הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, איומים בגין ריצה עונשי מאסר בפועל. הרשעתו האחרונה מחודש אפריל 2014.

24. המעשים המיוחסים למשיב חמורים ומלמדים על רמת מסוכנות גבוהה הנשקפת מהמשיב לציבור ככלל ולמתלונן בפרט. הלכה היא כי מי שקיימות לגביו ראיות לכאורה להוכחת מעשה דקירה, לא ניתן לאיין את מסוכנותו באמצעות חלופת מעצר, אלא בנסיבות חריגות ומיוחדות (בש"פ 8534/07 **איבגי נ' מדינת ישראל**, 23.10.07; בש"פ 139/10 **מדינת ישראל נ' אדיר מנור**, 17.1.2010). עם זאת, נקבע, כי גם כשקיימת עילת מעצר, ואף בעבירות החמורות, על-בית המשפט לבדוק האפשרות לשחרר הנאשם לחלופת מעצר (בש"פ 1911/11 **רועי רווה נ' מדינת ישראל**, 22.3.2011). לצורך בחינת היתכנותה של חלופה ומבלי שיהיה בכך כדי ליצור ציפיות בלבו של המשיב, ראוי לקבל תסקיר מעצר של שירות המבחן.

התוצאה

25. אני קובע שיש ראיות לכאורה להוכחה שהמשיב ביצע את המיוחס לו ועילת מעצר של מסוכנות.
26. קובע להמשך דיון וקבלת תסקיר מעצר ליום 26.9.16 שעה 12:00 בפני כב' השופט אבו טהה.
27. אני סבור שיש מקום לקבלת תסקיר מעצר באמצעות שירות המבחן, שיבחן את רמת מסוכנותו של המשיב, וכן את מסוגלות חלופה לאיין את רמת המסוכנות. ב"כ המשיב יציג את החלופה המוצעת ישירות לשירות המבחן.
- שירות המבחן יגיש את התסקיר עד למועד הנדחה.
28. המזכירות תזמן את המשיב לדיון באמצעות שב"ס.
29. עותק מההחלטה יישלח לשירות המבחן.
30. חומר החקירה הוחזר לבא כוח המבקשת

ניתנה היום, ב' אלול
תשע"ו, 05 ספטמבר
2016, בהעדר הצדדים.

עמית כהן, שופט